Протокол
№

гр. София, 14.05.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 43 състав,** в публично заседание на 14.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова, като разгледа дело номер **765** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбата на чл.142, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК на именното повикване в 11,25 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – В. Г. С. - редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв.Х. от САК, с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКТОРЪТ НА СТОЛИЧНА РЕГИОНАЛНА ЗДРАВНА ИНСПЕКЦИЯ – редовно уведомен, се представлява от юрк.Т., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Да се даде ход на делото. Не възразяваме срещу по-ранния час, на гледане на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Адв.Х.: Правя искане за представяне на доказателство, писмо на директора на СРЗИ, с което на свидетелката, която ще бъде разпитана в днешното съдебно заседание, според нас, е оказан натиск с това писмо.

Юрк.Т.: Не възразявам да се приеме доказателството. Представям и моля да приемете като писмени доказателства във връзка с това писмо - протокол от заседание на директорския съвет № 12 от 2013 г., във връзка с образуване на дисциплинарния

съвет, както и писмо до дисциплинарния съвет, писмо за промяна на годишни оценки, болничен лист на д-р Р. от 27.09.2013 г. и заповед № 223 от 2007 г., за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ на В. С.
Адв.Х.: По отношение на представените документи, свързани с дисциплинарно дело срещу д-р Я. не виждам каква е връзката в настоящото дело, нито жалбоподателят С. има нещо общо с тях. Смятам, че са неотносими към настоящия спор. Свидетелката беше допусната, колегата каза, че има дисциплинарно дело срещу нея, но не смятам че това е пречка да свидетелства в настоящото производство. По отношение на писмото до членовете на дисциплинарния съвет от 11.04.2014 г., не възразявам да се приеме и смятаме да го използваме в довод на това, че постфактум, след уволнението на С., директорът се опитва да се снабдява с доказателства, че не е осъществяван натиск върху членовете на дисциплинарния съвет. Всички тези писма – становища от членовете на дисциплинарния съвет от 15.04. 2014 г., също не възразявам да се приемат, защото също така говорят за наличие на постфактум набавяне на доказателства за липса на натиск. Обръщам внимание на факта, че дисциплинарният съвет като орган е законово уреден, също така има и вътрешни правила за работа и тази процедура, която директорът е извършил с това писмо и предоставянето на тези становища е изцяло извън законовия ред и е още едно нарушение на работата на дисциплинарния съвет. По отношение на протокола от 2013 г., т.4 – смятам, че това доказателство, ако е било налично и валидно към момента на нашата жалба, тъй като в него са изнесени определени факти и обстоятелства, е можело да стане и преди, и това не е извършено в необходимия срок. По отношение на тази заповед от 2007 г. за налагане за дисциплинарно наказание „Забележка“ на доверителя ми, това е преди преобразуване на СРЗИ, като такава институция. Преди това са били две институции - Р. и РИОКОЗ, които са се обединили през 2011 г. Ние твърдим, че в новата структура - СРЗИ, доверителят ми няма никакви нарушения. Отделен е въпросът, че има заличаване на дисциплинарно наказание с давност от една година, поради което смятам, че представената заповед е неотносима към настоящия спор. Не възразявам да се приеме болничният лист на д-р Р..

СЪДЪТ, по доказателствата,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към делото представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на допуснатите свидетели.
СНЕМА самоличността на свидетелите:

Т. Я. Я. – 51-годишна, българка, българска гражданка, има наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ и има съдебно производство по оспорване на наложено наказание, без родство със страните, предупредена за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК при даване на неверни сведения. Обеща да говори истината.

В. Д. Р. – 67-годишен, българин, български гражданин, без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 от НК при даване на неверни сведения. Обеща да говори истината.
СЪДЪТ отстрани от залата свидетелят Р. и пристъпи към разпит на свидетелката Я..

СВИДЕТЕЛКАТА Я. на въпроси на адв.Х.:
От 2003 г. работя в Р.. През 2011 г. беше преобразувано сливане на Р. и РИОКОЗ в СРЗИ. Работя на длъжност като главен секретар от 2009 г. Познавам С., като колега от 2003 г., работеше като гл. експерт в отдел „Наркотични вещества“, аз тогава бях последователно - старши експерт, главен експерт и след това началник-отдел. Била съм член на дисциплинарния съвет в Р. до м.септември 2011 г. След преобразуването, със заповед на новия директор бях председател на дисциплинарния съвет до 18.9.2013 г., когато ми беше наредено да си подам заявление и да освободя мястото. Подадох го, защото д-р И. нареди на всички членове на дисциплинарния съвет да си подадем такива заявления, тъй като по друг начин не би могло да се разформирова дисциплинарния съвет, тъй като има мандатност за три години.
Адв.Х.: Моля да разрешите да предявим на свидетелката жалбата й до министъра на здравеопазването, с оглед на което сме я извикали тук, заедно със самото заявление.
ПРОДЪЛЖАВА разпитът на СВИДЕТЕЛКАТА Я. на въпроси на адв.Х.:
Аз съм писала тази жалба, заставам зад това, което съм написала. Потвърждавам изложеното в нея. Считам, че са направени тенденциозни нарушения. Нямам отговор или някакво следствие по тази жалба. Мисля, че се дължи на лично отношение на директора с ръководството на министерството и с негови членове. Мисля, че това е причината да се задържа жалбата и да няма отношение по нея до момента. Това е моето лично мнение. Тъй като има мандатност в дисциплинарния съвет, директорът искаше нов състав на съвета и подаването лично на молба за напускане беше вариант. Накара ни тримата да подадем заявления. Аз подадох моето на 18.09.2013 г., в което написах, че е по лични причини. Така ни беше казано, да се напише в заявлението. След първото заседание на дисциплинарния съвет, директорът пред мен разпитваше един по един членовете на съвета, как е протекло заседанието. Знам, че колегата С. е имал проблем, допуснал е грешка при освобождаване на лекарства от митница, допуснал е грешка, за което обаче веднага е уведомил бившето ръководство – зам. директора и директора, които са разговаряли с министъра и от министерството са дадени указания, как да се изправи грешката. Аз като главен секретар организирам процедурата по атестация на служителите, всички срокове са спазвани, не сме имали проблеми с това. Не е имало информация да има някакви възражения. Не са постъпвали писмени сигнали. Ако има сигнали, те се входират в деловодството, за да може да се предприеме разследване на случая. Няма практика да не се поставя входящ номер на постъпил документ. Задължително всеки документ трябва да има входящ номер и резолюция. Нямам информация за сигнали получени на ръка без входящ номер. Нямам информация за сигнали от граждани по отношение на С.. Знам само за допуснатата грешка. Знам, че има благодарствени писма по отношение на него. Има трима освободени служители, двама напуснаха или бяха принудени да напуснат поради лошо отношение, един е пенсиониран. С. е уволнен. Дисциплинарно уволнени няма.
Адв.Х.: Моля да разрешите да предявим на свидетелката представеното писмо, което да се приеме като доказателство.
ПРОДЪЛЖАВА разпитът на СВИДЕТЕЛКАТА Я. на въпроси на адв.Х.:
След като се разбра, че съм свидетел по делото, се оказа натиск срещу мен. На 07.04.2014 г. се явих на работа след болничен и отидох да се представя на директора. Той излезе, видя една служителка и каза, ето вижте в 8 часа разговарям с Я., повече

няма да говоря с нея. След като започна работния ден, той свика дисциплинарния съвет и започна да изнася данни, че съм била незаконно назначена. Това беше много грубо, много тенденциозно. Тогава ми каза да си подам молба и да освободя мястото, че не заслужавам да заемам тази длъжност, да си подам молба за гл. експерт или за напускане. Коментира моята дейност, това че съм незаконно назначена, доноси, които са написани тенденциозно срещу мен от двама служители. Опита се пред колегите да ме унижи и да подрони моя авторитет. Междувременно цялата седмица, в която бях на работа кореспондирахме с такива писма, в които ми се даваше срок до края на деня да изготвя някакъв документ. Това си беше психически тормоз и тенденциозно отношение. Не ми се даваше поща, въпреки че съм главен секретар и трябва да я разпределям, опитаха се да ме обвинят за изчезването на едно досие. Цялата седмица се занимавахме с такива писма, които си разменяхме. Това е недопустимо в днешно време, цивилизовани хора да се държат по този начин.
СВИДЕТЕЛКАТА Я. на въпроси на юрк.Т.:
На 16 септември се върнах от отпуск и трябва да съм присъствала на заседанието на директорския съвет. Директорът предложи да се сформира нов дисциплинарен съвет и всички директори на дирекции да си предложат по един член, като той ще определи този, който е за медицински дейности. Разбрах за нарушението на С. от разговор с д-р Р. и д-р К. по телефона, тъй като бях в отпуск. Знам че от министерството са дадени указания за изправяне на грешката. Д-р Р. е в болнични от 27.08.2013 г. Той ми се обади. Не зная дали е бил запознат в подробности със случая. След като се върнах от отпуск вече беше назначен друг директор „Медицински дейности“, който се занимаваше със случая.
СВИДЕТЕЛКАТА Я. на въпроси на адв.Х.:
Настоящият дисциплинарен съвет не е искал информация от мен, свързана с междинните оценки, не са ме питали за нищо и не съм участвала.
Адв.Х. и юрк.Т.: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката Я. и пристъпи към разпит на свидетеля Р..
СВИДЕТЕЛЯТ Р. на въпроси на адв.Х.:
След като двете институции – Р. и РИОКОЗ се обединиха, аз бях зам. директор - от 01.03.2011 г. Длъжността заемах до 4 март, 2014 г. От м.август 2013 г. бях в болнични 6 месеца и след това се пенсионирах. С. беше началник-отдел, който се занимава с аптеките и наркотичните вещества. Познавам го отдавна, тъй като сме работили заедно в Р. и след това в качеството ми на зам. директор, като мой подчинен. Като колеги се познаваме, тъй като сме работили заедно в една и съща система. Отговарях за дейността на С.. Разбрах за допусната грешка от него. Това беше за първи път. По това време бях в болнични. Разбрах, че е допусната техническа грешка, независимо, че бях в болнични, бях уведомен, обадих се на директора. С. ми се обади, че е допуснал грешка, и че е уведомил директора, аз съответно също се обадих на директора и се оказа, че грешката е поправима, нещо незначително беше. Не знам какво се беше случило, така и не разбрах. Някакъв протокол е заменен с друг от С. без да иска, това беше техническа грешка. Това се е случило на аерогарата и ми съобщи, че е допуснал грешка и че трябва веднага да се оправи. Това беше протокол за освобождаване за лекарства, който вместо за септември месец, е бил за месец август. Лекарството е освободено неправилно, но след това е оправена грешката. След като се върнал в службата, прегледал е протоколите видял е грешката и веднага ми се обади.

Той сигнализира и директора и мен. Директорът му дава права да си оправи грешката. Обадил се е в министерството, те са му дали указания как да си оправи грешката. Не зная точно как са се оправили. Нямаше никакви последствия от страна на министерството. Те щяха да ни съобщят, ако имаше нещо. Мисля, че ставаше дума за наркотични вещества. Ръководството не е счело да търси отговорност от него, защото всичко се е случило мълниеносно, грешката е оправена веднага. Не е допускал други грешки в работата си. През 2007 г. съм бил експерт и не зная да е допускал грешки. Не е имало други такива грешки. Новият директор И. решава да потърси отговорност от С. по-късно. П., че във връзка с това, че С. му пречи по някакъв начин. Иска да се освободи от него и съответното място да се заеме от някой друг. Предишният директор нямаше никакви забележки и притеснения във връзка със случилото се, бореше се за всеки от хората си. Никога не е имало проблеми с оценките на служителите, не е имало оплаквания от служителите.
СВИДЕТЕЛЯТ Р. на въпроси на юрк.Т.:
Нямам информация дали към настоящия момент длъжността на С. е свободна или заета. След като се пенсионирах не се интересувам, грижа се за здравето си.

Адв.Х. и юрк.Т.: Нямаме повече въпроси към свидетеля. Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счете, че делото е изяснено от фактическа страна и
ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв.Х.: Поддържам абсолютно всички твърдения и искания в жалбата. Още веднъж моля да обърнете внимание за нарушение на чл.93, ал.1 от ЗДСл, за което многократно правим искания настоящото дело да не се гледа по същество, а да се постанови решение, тъй като жалбоподателят С. не е разпитван от настоящия директор преди да му бъде наложено наказание. Неговите писмени обяснения са поискани преди дисциплинарното дело, нарушена е процедурата на дисциплинарния съвет към делото да се приложи правилата на дисциплинарния съвет, че когато се прави покана за дисциплинарно дело до нарушителя да участва, се посочва по какви нарушения ще бъде разпитван. Поканата е приложена по делото и се вижда, че няма такова нарушение. На момента, на самото дисциплинарно дело С. разбира, че става въпрос за сигналите, за които предишния ден директора е поискал информация и не е могъл да реализира своята защита. Аз, като негов адвокат, не бях допусната с него в самото дисциплинарно изслушване. Не само това, аз бях много грубо изгонена. Подадох жалба в същия ден и момент, и тя е приложена по делото. От д-р И. няма никаква реакция по този повод. Сигнализирах Адвокатския съвет за нарушени права, за да защитавам своя доверител и те направиха проверка, която е по закона за адвокатурата, с представител от адвокатската колегия и с участието на И.. Установено е, че е допуснато нарушение, след като не съм допусната, като адвокат. По отношение на моя доверител по всякакъв начин е проявявано недобросъвестно отношение още от самото изслушване на дисциплинарния съвет. В жалбата сме посочили, че някои факти и обстоятелства, които той е

казал не са отразени в протокола. Считаме, че той е тенденциозен. Писмените обяснения след тази дата реално не са искани от него, нито е разпитван от настоящия директор д-р И.. Което е грубо нарушение на ЗДСл и на процедурата по дисциплинарно уволнение. В неговия отговор са направени доказателства, че са пращани покани до доверителя ми да се яви, но моля да вземете предвид, че в текста на тези покани да се яви на изслушване пред дисциплинарния съвет по никакъв начин не е отбелязано за какво става въпрос, нито какво е решението на дисциплинарния съвет. Доверителят ми е бил в болнично заведение по време на едната покана, а на другата са посещавали адреса му, но не знаем защо не са го открили. Една покана С. намира залепена на вратата му, да се яви на 18.11.2013 г. в СРЗИ при директора. Явихме се заедно с него на тази дата. Считам тези нарушения за изключително основателни, защото в отговора на ответната страна е посочено, че изслушване в крайна сметка е имало на 18.11.2013 г., но такова не е имало. Даже е представен отговор от С., в който той иска, тъй като е в тежко състояние и е в инвалидност да не бъде разпитван, а след като се възстанови и се върне на работа да бъде изслушан. Но той не беше допуснат да се върне на работа. Уволнен беше без да бъде изслушван, по време на болничния си. По същество считам, че няма извършено нарушение. Самият С. по отношение на грешката пред митницата представя въпроса, както пред ръководството, така и на дисциплинарния съвет и не е упрекнат в нито един момент. Грешката е била свързана с подписване на непристигнали на митницата наркотични вещества, но е била своевременно изправена след указания от висшестоящия орган и не е било възможно да има последствия. По отношение на атестацията – има процедура разписана в наредба в Закона за държавния служител за това. Досиетата на служителите са на тяхно разположение, те могат да разберат за какво става въпрос. Д. съвет така и не изисква тези формуляри да ги прецени и огледа, от какво са недоволни служители, какви са тези сигнали без входящи номера. Моля да уважите предявените от нас искове и да отмените заповедта за уволнение.

Юрк.Т.: Моля да потвърдите процесните заповеди, като издадени от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия. При налагане на наказанието са спазени изцяло изискванията на ЗДСл, заповедта за наказание е подробно мотивирана и подкрепена с писмени доказателства, приложени към делото. Искам да уточня, че такова нарушение откакто от 2011г. сме една администрация, не се е случвало, тъй като става въпрос за освобождаване на наркотични вещества и това нещо става на място в митницата, след подробен оглед на пристигналата пратка, и едва след това се поставя подпис и печат на разрешителното за освобождаване. Не може описаното нарушение да се приеме, като незначително. На второ място, следва да се има предвид, че пристигналите вече наркотични вещества, които са били в наличност са освободени от митницата без оглед, разрешителните са разпечатани, подписани и подпечатани в службата, което е също грубо нарушение. С оглед на което, моля да потвърдите процесните заповеди и да оставите жалбата без уважение.

СЪДЪТ дава 7-дневен срок, считано от днес, на процесуалните представители на жалбоподателя и ответника, за представяне на писмени

бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,22 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: